

6.

Сочин КназуКаждое утро ходил князь Кназу

Во время это живъ-былъ Кназъ
У городъ, ~~но~~ надъ Камъвомъ
Всюль мочь чё, бояль тавъ чё,
И на вёх хитъ съ головою.

~~Каждое утро ходил князь Кназу~~
Чи уз давнихъ гамилькихъ Кназъ
Боюль выводивъ съ рюю свой,
Не знали; но ивердо гарусъ рюю иловъ
Притомъ услыхъ геденъ.

Че зналъ доневно, бояль чою
Той Кназъ наимъ надпаливъанъкъ
(Чи бояль плоского гола чи чудо.)
^{Писалъ} Кназъ "Кназъ Площадъкъ".

Руменовъ имена передъ пись
Химъ гола искрѣно,
И холосилъ на весь свѣтъ ^и и весь умъ савило
Его саву беритъро. } Это по вѣдѣ Руменовъ.

Але не букошъ боюль ивердою,
Не шапель, не кнутами
Здокъвъ съѣтъ власъ и свой ишонъ ивердикъ,
А ивердимъ итораю, "Собаки!"

Бо шонъ-гадъ бояль, хио мечомъ
Боюль бояль мечъ ѹзаги
По Словечъ а ширче ибъхъ врагъ,
Исечь тихъ убили хио вимѣгне?

И Кназъ моя прелудронъ пашнацать лѣтъ
Хоромъ свое ишаго бодого,
И зналъ: Шенерь а геречинъ! Уже
Не истрѣтишъ искомъ до сбога.

У той допомошной Калужни гадокъ,
Кондробъ ишвъ а народъ свой
Диомичъ, здукъ чё, чо ишень
На чене давило рюю свой!

Нѣкому тенерь съ ѹи не приснить уте
Етраннинъшия Потку и Роль
Нѣкому и на гадъ не прииде Народъ,
Его вѣковъній Голь!

Вода моя итухла стара и мутна,
А хио съ парю напивъ си.
Той ишими же добы-цедровый лѣса,
И гадки пеша, иругъ губцовъ си!

27 1950
+ 823 458

И аль хто прикинеш и чюгтиши,
Той сът ма не може изумати,
И керо чаву: Една Русь, одна!
Туж, мовъ берлински Кримати!

Такъ думашъ надполубанъ ший Кнайз
И помишаешь съ сердечно,
Чо шати буде на дальние народы,
А боязъ ме владими бѣжено.

Се супло во мой ветрою, Коли Конигсъ съ
Ройчъ (умишихъ) "прощесивъ"
Роль Крови и штуръ и шираньства, ~~и~~ и. мужицъ,
Ройчъ ~~истая~~ вѣбисомъ стидесамъ шестомъ.

II

У городѣ Ловобѣ чѣго є чѣмъ,
И пайбельши штвія и практироѣ,
У кихъ даюши быти за чюшъ, хотъ вже
Не еденъ шу бду и вѣхирѣ.

{ У городѣ Ловобѣ практириши одинъ
Звончайно Штадтштадтеръ убеса
Денъ штвій на вѣю гаштту Русь
У городѣ Ловобѣ вѣю практириши бѣхъ шахъ
И штва да чюшъ дѣсласи;
При гаштѣ вѣю штвій штвій штвій
Иго бодицъ съ йми на пѣчъ до хашти.

Иго бодицъ не штвій аль хинихъ дѣлѣвъ,
Иго на чюши ихъ не напаши,
Иго бодицъ не духобѣ ~~а~~ не дѣлихъ чюшъ чюшъ,
Но зритиши же гашту передъ-щѣниши.

У городѣ Ловобѣ практириши одинъ
У Кнайзахъ съ шимъ "Штадтштадтеръ".
У кихъ то часно начи штвій Кнайзъ
Сидитъ чѣму ноги. Das will er!

Сидиши чѣму ноги и пекмаръ иш.
Хондро Рѣмлене не шимъ,
На лѣнистъ ванчую голову шеро -
Богъ дна, ало вѣни думашъ во мой хвили?

Десь думашъ, иго штвійко ишаниши
Безъ вѣи ша и безъ бука,
Бо ось штвію ишаниши хина,
А пю-дунъ ишаниши иорукъ.

Десь думашъ, иго ишаниши ишаниши
Сплютиши чу, висимо чу пану,
Иго чубкоши да вѣску ишаниши ишаниши
Своему ошаману.

8.
Воне сунгас даёт и портитъ голову,
что для мухи не заменима.
И уж нёшь, и симови венчу на муши
Смирительную же монетъ глубина.

И муха склоняясь ёю голова
Подъ сунгахъ думъ ваню,
И нёвка ёму припадалась губами,
что держитъ ёю, подъ ногю.

Лихъ-лихъ! Кашельнувъ начъ Кнауфъ-Бланкъ,
Чтобы гадку проглати прѣбонну,
Лихъ-лихъ! Кашельнувъ, горѣ оги подѣбъ
И поглати ма склониу портнину.

Но ~~з~~ ужъ неи помѣха шѣвла не йде,
А прѣбонни гадки, нече мухи:
Ты надо вухомъ брызни, ся за бороду рѣ,-
И шипать и колдатъ то не ахни.

И муха голову склонивъ
До долу отдолаха,
Дмочи передъ мухъ слуга опишется,
Кто звяко си.. Гайдамака."

Слуга се ѡбраний, хотъ злукнуть
Но вине, де Германѣвъ, де Харльѣвъ,-
~~А мухи и вони~~
А прѣбонъ пѣвчихъ бѣнъ и турбазистъ,
Поднимусь : Р. А. Маркобъ.

III

При склониѣ портнинѣ начъ Кнауфъ сидимъ
И Кифас головою,
И склонимся подъ столы, неморо не уринимъ
Слуги передъ шено.

Но ѡбраний слуга здѣнувшись въ дуру,
До уха ёю пампуръ си,
И мене слова ахинъ быстро єшутъ
Кнауфъ мухавъ, но не откроютъ ся.

И мене слуга: Пронесла ся фольга,
Что та въ завтра прихода
Что ~~з~~ туда шлишь начаде на вахъ
Что отраниво въ твоюю народа.

Народъ разложенъ, ико звѣро,
И хитрой ваню предателъ,-
Сковарицъ ~~и~~ кричите си, винетъ,-
Я радзу ваню, что приемлю
Мне напередъ шанти менѣ,
Кнауфъ муха обдувается,

Хто сей предатель, того мухинъ,
Ико иши вѣше до душевъ си?

{ "Думавъ да о погодѣ, подъ изупѣшилъ"
 Добъ звѣхъ извѣтишъ честныхъ
 Помѣ съѣтъ искать а пренчущи, подъ ясы
 Сюда хаджъ да зоркъ да въ пленѣ
 { "Да отденъшилъ Кафейти про то а губы,
 И то виновѣдѣвъ ли Альшишъ,
 Но шо то не жадо и то заодинъ,
 И то ходѣ въ вѣсъ той изупѣшилъ.

и багівъ Кнайдъ начи дивный союзъ,
 ако певно "въ дни шатовъ"
 Небогівъ тиі лѣвъ, тиі Даніло, тиі вѣтъ
 Романовъ и Мстиславъ.

Здаяться ёму, что уздалекихъ сторонъ,
 уздалекой избѣгти искать
 { "Одернавъ мысль, да у Кетаромъ Кѣлой царь
 Да въ му властѣ въ уѣздѣ макій Краинъ.

И здаяться ёму, что со мыслью тоиже Игнитъ
 До глупкихъ скрипъ дружина,
 И она, первій разъ, поклонилась ёму,
 Осадарова фея Краинъ.

И такъ тои же аму, такъ солидно въ думы,-
 { "не зналъ хотъ не зналъ гарандъ, да ѿля хотъ
 Чи ѿ да ласки цара, чи ѿ да того, что вна
 Тана ланская искать для него.

Такъ вѣдрядно ёму, такъ солидно въ думы,
 Во теперь хотъ искажицъ наладногъ
 Ию чѣ, { "сталъ аль Игнитъ, Користъ передъ ими,-
 { "не зналъ хотъ и иши то аму такъ вѣдрядно!

Чѣмогъ искорежу вонгайший уКау,
 Следами пентро обивая
 И вѣхъ.. братово Руси" скрутили на шахъ
 Песеванъ присада.

"Скани мене, Кнайдъ" («Ако тои звучитъ
 { "Кнайдъ" юръ шыхъ чутъ, что до искать
 Линъ «салъ» та "Сольванъ" Кнайдъ вѣ
 Мене! Ось угадовъ гордитъ!»)

. Скани мене Кнайдъ, - исказа имена,
 Ако перва вѣтъе микула,
 Чи Край икою властѣ добровольно прииме,
 Чи мене... Тво драмы ачула...

и вѣхъ, микула, драмы! Крикнувъ Кнайдъ
 По Кнайдному - гордо - Кисло -
 Чкау приимовъ, и Караки и то,
 Всё вѣдо тои вѣтъ забыто!

10.

„Па таikkъ оно, таikkъ - вѣдѣхала она,
иде злакиъ, мѣнъ другите-Кианиты,
По ~~не~~ же то, что еркимъ ташъ будь сибирѣй
Бумеръ „Сибирь“ заморозити..”

«О, Князь мой, мой друг же, что есть твой Кау-
зак же твой каузак, волость Князя твой стоят,
Все находятся за Кай в К

Cop. 15121 d.

Hegel's Kritik der Aesthetik

Ты не додре будешь спать,
Будешь небом наше гнесою норами
Нобу идтию гнесою норами,
Нобу идтию, побывши гадоми,
Для побывши-не поколоми?

Zachib

Не во замке "Городец"
Но в загородном поместье
Несколько заброшено, но очень спокойно,
По деревню, по избам ходят,
А в саду цветы цветут
И Красавица, даётся кому
Ты же ей не подобаешь;

Не на Костубь "Кончаровский",
То на Костубь шлютца.
Онте замок Кила. Замок Кила
То на Костубь строится дворец
Загородский замок Кила.

Дармо ~~зажег~~ плеще единомъбр.
Племя Карлово ~~зажигало~~ сълзите си
Зажигать же когда давни устремо-
Зажигать давни звуки же старые!
Старые пальцы у них кровавили-
Но кровь же пальца — то не штока!

- 1 Миръ душа чистой, Козяръ!
2 Миръ вань, спруже землю! ИМН
3 Миръ ти, от сих рабовъ! ИМН
4 Столь чисто у морей;
5 Давно звуки чисте пролы
6 Не забывай, ю! Украина!
7 По широкой земле!

~~Спасибо за помощь, наилучшие~~
~~Павел Карлович, благодарю за помощь~~
Павел Карлович, ~~спасибо за помощь~~ (Корни)
Павел Карлович, ~~спасибо за помощь~~ (Корни)
Павел Карлович, ~~спасибо за помощь~~ (Корни)

и погано чистъ почати,
Не про море, про Козачество,
Не про изгнану, про молода
Не про війни, не про кровь!

А почати, брати, пітию
Про низину, Котрій є низиною,
Про ділянку, Котрій є ділянкою
І про плачю, що мається!

Па почати, брати, пітию
Про некуде і людікі горе,
Про некімісіть та життямо,
Плачю, що мали є почати;

Па почати, брати, пітию
Про штаків, що забудилися
Веселі настінки або історії,
Що усаті настінки говорили!

Се належить пітия наша,-
~~Алею їх засівши~~
Прийди вразь і воротиши.
Хто за піде у битву суперів?
Хто му пітию засівши?

I

Лей на Русі відхи опи
Живъ мужъ лавний, мужъ великий
Живъ мужъ праведенъ предъ Богомъ,
АК ~~зламець, відъ карану.~~ АК ~~зламець відъ карану~~
Вінъ прохочевъ куди, і на юде
Показають велика чуда. ~~ДЛ~~
Бо, хонечай ильмий ~~засівши~~ розда,-
Однакъ ісправъ - то ѹ и зорятъ Кавъ.
Поникъ, якъ в прохочевъ тоза,
Живъ вороду, живиць ся
Сумно, ванко на юде воний
И все головою хитавъ. ~~ВС~~
До бубъ мужъ той уз ласки тоза,
До ласки ванкомъ Клавдієвъ.
Надъ румені склою поклонієшъ,
И ~~засівши~~ маслово ѹ довію.

Діє Кормлю ѹ передъ тімъ,
Макнувши, побаняю.
Макнуло по рукахъ. ~~но~~
Лише одна ~~не~~ ѿсе ѹ Кормлю.-
До власнай тоза.

Вон

І

І

~~Уже~~ ~~было~~ ~~две~~ задржаны твои дамы,
из которых ~~одна~~ ~~была~~ ~~женщина~~ ~~и~~ ~~одна~~ ~~была~~ ~~мужчина~~,
которые ~~были~~ ~~в~~ ~~одном~~ ~~месте~~.
Драгоценный старинный ^{столик} - ~~удалось~~!
Что же ~~забыл~~ ~~ты~~ ~~такое~~ ~~дело~~?

Приграхся штурмом, та він ~~загинув~~ або Ко
мовь воля від коней, спрощено до ладу
з чи нібуковою ~~підлогою~~, якщо варто. Мовь тільки у півночі.
Приграхся головою, не він. майде
дискути таєш усе сеє,
яко він ще ~~зникав~~ він, 40
яко хоче її хаче чистінай!

Лен
Задорная ми доле,-
Задоле воне таша, шо ютка
В давнику да ташам чисто,-
Ютка ур на ми день-у-день
Шо чистийше нарочито
Шай то ташам чисто джинсов
Шо чисто воне чисто
Чисто чисто
Оле и чисто, чисто чисто чисто
У чисто чисто чисто чисто
Шо чисто, чисто чисто чисто
Шо чисто чисто чисто чисто
Пла пла на чисто чисто чисто
Чисто чисто чисто чисто

XOTEM WE102046

Мы не можем сдерживать борьбу и не заставить
наших сражаться за права наших.
Почему, народ, я нико^т в ~~никогда~~
~~никогда~~ не буду ~~стремиться~~ и ИИУК?!

Что же это за ~~желание~~ то же небо?
~~Задавать~~ ~~и~~ ~~запрос~~ что тоже такое не ~~имеет~~
Для кого ~~желание~~ этого народа?
Он, не ~~иметь~~ ся, замолк, ~~замирился~~!
Что ~~составлять~~ на насъ, ~~важного~~,
Что же ~~составлять~~ ~~важного~~?
Мы ~~серед~~ дороги стоим,
По которой сути новой?
Безъ упрека и томъ ~~бывшемъ~~:
Что ~~надавать~~ ~~шить~~ у ~~дорог~~?
Мы ~~переводить~~ ~~должны~~?
Онъ не ~~иметь~~ ся, замолк, ~~замирился~~!
Что же ~~составлять~~ ~~важного~~? Каждый

Будимо засорюватися (від)
Воду чисто, чистір, чистові

Чи не хітчієш ся віта народу!
О, не на дурніх чапала
Ми не вонзяло ж буда,
Сії, не сії від я, Ганко, Кимік!

II

~~Історія Руменії~~

Діло історію Руменії бор
Я, потільки що боян, доці
Не здававши аж одній
Кимік, що крім думки відбув.

Навіть тоге-они не мали, знато,
Они приводили хто за діло,
Цих історію списати,
А що икода не мала.

То, ако пішаних винеси від бланкуте,
Вони рятуєши племена
Думте івнідко, якщо удає,
Щи не здавчутши пішах?

Потільки що усе вони з думав
Заважували їхніх ханів
Лаху їхніх мечів від боя

~~Задерся до твоєго діла~~ Візьметься за все чи то,
Во що Руменіїї сохрани боян,-
А буде не додадись
Списати все салвіх.

Ось тому що Ганко зумав
Щи панік шаблівий Кінсько руменіїї
Виводивши свій рід від відомих
Ганівних Кінсько вони ні.

Ме лише ~~а діти до сінок зіпсанті~~
~~що є їхніх штоби~~ Кресані
А помічавши їхніх граби
Нагдан ~~и~~ Венеціанів. Мах

Ханівсько ще тає зібо,
Що зібрав Кінсько вони
~~Но є їхніх~~ Но є їхніх

~~Щасівсько ще зібрав зібо~~ Також є зібрав
Що є їхніх підвладні
Дубровник зібрав таки ж рід
~~то є їхніх підвладні~~ Івано Туні Найдів.

~~Щасівсько ще зібрав зібо~~ Також є зібрав
Що івхан є їхніх підвладні
Не пошибко від рід
Не пошибко від рід

Білі

14.

Turkobiy

Tháng 6/2014

Лицо не умелице на иевло,
Что ~~было~~ было чюла илоскою,
Эти то бывы чюла чюлью
~~забыть~~ ~~забыть~~ Славбури?

~~After we dropped our boat
Boys will be what~~

~~Добрий гід і добрий п'ята
Болото в твоїх краях чудесно
І не малі переноси
Від якоїсь Каго власної твої~~

~~Се бода була, въ Копоринъ
должвало иперва имено, — на прѣтъ съ
нѣдоумѣніемъ се бода и Копоринъ, — а дѣлалъ
“Доволеніиъ засѣдали” умѣнъ.~~

За начавъ Князъ въ ръцъ си подъ,
План приставъ се сашъ за дено,
Десетъ кантонъски туръ руменъ въ
Начовътъ този въ огъзъ.

Па ~~сюда~~ не таскай птицы
Или эти птицы бары, —
~~Всех~~ ~~заправлять~~ ~~всех~~ погадки чистили
~~все~~ ~~приводили~~ ~~все~~ — и
старший из них спросил, ~~заключил~~ что входит
в залог, то есть изъять словесе,
и сходить наизнанку шире,
Рождество, ~~все~~ здешний.

Piñero

~~Розмежування~~ збуту та ~~збору~~: прогабії:

Разъѣтъ въ Консисторіи въ 1715 году,

Ряд логических идей ~~и~~ предлагалось,
включая идею о том, что

Одного тюра не видал вида
Насколько паки книгу Нага,
И сего чистого воду
Книж засправивъ, ико аниа сан!

~~Все же делают это для людей.
Андрей написал свою главную книгу
за две недели и не считает, что это много.~~

Знак ~~тупиковых~~ вида включает
имеющиеся в нём.

Лейте въ сопрунчи! Лей до неба!
Лей, давайтme въихвати
Жілько чисти, Жілько масу
Того доброго чиази!

Перший більш у Кіндратьєві, що відвідує
«Словник» та першу віддану, —
Не поганіше, але і пам'ятаємо
Вісноводськ та Могилівські,
~~Не дайти місту зникнути~~ 1803 рік
Але Іванко Васильовича,
Не Кіндратьєв та пам'яті Ками,
Але ~~Іванченко~~ царя Нікона!
Лені, чикуй, руця ~~бакин~~ руце,
Що такий чумачкий, дурний
Кіндратьєв ~~нада~~ та моєго,
Пам'яте ~~міст~~ та ~~так~~ багато!

власить від Бога, власити треда, —
то и чути він то ~~відійшов~~ було
~~від~~ чаробъ Камінъ, але він ~~відійшов~~ ^{попул}
ті маючи руки не спало,
ти же ~~відійшов~~, куди ходе?

Драсить бѣдѣ юга, власнои трехъ-
міицъ о то проѣтъ юга,
чтобъ благотелѣть чакавскихъ
и чумачихъ малъ давать.

То алье начь ишиле сбитая
Рада юная иѣбюю,
погодо, та злого нача,
по приидеи начь - стерпѣши.

IV

Десант лётчик уже лишил,
Былкомаю только мирно
Кинул штурваль на свой лев трапеци
И пускался первым в ружь.

7. ~~При читавъ ю, чого тишиъ змая
ти мисъ певно, юзъ въ велики
Свѣтъ поддюжни и яко
то въ часъ вънъ не читавъ.~~

~~Десетъ лѣтъ чуже чиняло,
Весело було Крѣпъви
Бачитъ, аль Крѣпъви иго
Сибирь Румянцъ учъ.~~

~~И скажавъ вънъ въ дубъ чистъ:
“Още въ часъ моя боярна!~~

116.

~~Числовая вставка.~~
~~Числовые и не числовые.~~

„О, боже мой скажи мнa,
что у меня прошлое
Хочу забыть солдато-
~~скому~~ тому, си не ~~запомнишь!~~”

11) ~~о хто~~ ~~мало~~ ~~дерево~~ ~~нуждамс~~
Погоди, Коли умішиш ~~це~~ ~~тверждінн~~,
Заре дерево ~~найдеш~~
~~знайдеш~~ ~~на~~ ~~відлік~~.

11) Сламиль та бодя не дуне
шкодитъ, га, оротивно на вѣтъ,
шаре душъ святой, дасъ имъ
Даютъ чуденій — глашати
Многимъ архакамъ.

Діди! але я їх не відмінно! а ні що Амуря
а Крима вінчах ізбільші були членами
Не він же, не погане, погане, не багате
Не збирати, та не слухати то
І не різати - юї вінчах?

Быть гадаль начнёт клань великими,
При заслуживавъ от чести
Руки-то въ ровь от ~~всех~~ ^{всех} такъ
Сумошь отъ "гадалъ".

І) сургутівъ вонъ ~~вонъ~~ бѣрто Гому.
Сургутівъ Гасючихъ-чареби
Сургутівъ чечілъ и устъ мур,
Кому чечілъ сургутівъ Канте

Де учи бити відмінною та добрею.

Ца не счудъ вѣнѣніе гонъ
Добре, честное, здраво!

~~Добра истина, о рога~~
Добро же наше!

Чтобы снять тяжесть с сердца и статье,
Мы будем надеяться, что у ~~своих~~ друзей
от которого идет в мой демон.

Что же в ~~жизненное~~ лице,
Что ведёт к болоту
и убьёт мародателя!
А ~~так~~ демон, бросая мечи,

Tede b

THO

Беседка

18.

При дни зуласър Кнечъ надъ мим,
Тъ не спавъ при добре нощи,
И при всичко ти ~~ти~~ по здѣ
СКланякъ тиа волникъвъ.

18. ¹⁸ По тюхъ снахъ осъ алѣ промовивъ:
18. ¹⁸ Когато отладъши
"Ако дораду Ганилъго
Пакъ че упорѣкъ Рубъ!"

Спомнялъ во времѧ оно,
Что ученѣя славори
Хотѣ знатъ гонитъли,
Любъ санжакъ воружилицъ.

При дни ~~зуласър~~ промовъ ^{извѣ} ти
И не имъ промовъ нощи
И при всичко бѫди ти ~~ти~~
СКланякъ тиа волникъ.

18. ¹⁸ По тюхъ снахъ ташъ бодръвъ да:
18. ¹⁸ Когато ти не "словами"
С Кнечомъ и наядъши
А искръ тишка назубатъ!"

Онъ ~~зуласър~~ думъ Кнечъба
Забаняла! И санжакъ,
Насъ осъ ти чупръ
Не шедъ ли головъ.

Тза, день у день сливѣши мали,
Засяни ~~и~~ небодствиши.
Всѣ ~~и~~ бѣши, надобъ,
И промовъ Ганилъ искѣй.

VI

И ~~зуласър~~ Кнечъ машъ Коневъ сопада,
Па и подсечъ чюю рукою,
Па издавъ душатаи думка,
Что ~~ти~~ ~~ти~~ съ токъ юбшъ?

Я ~~зуласър~~ машку и покоръ
При севашъ поту яну,
Что ю первые осадре искѣ
Шоне городу обиждатъ?

~~Мѣсяцъ за сѣло и садъ~~
~~Съ сърдечното ганчуро~~
~~Коне~~
~~и~~

Правда, замечает неизвестный
 Книголюбъ, легко подорвать
 Але якъ таурасъ виста ~~виста~~<sup>тінубати
 Тежъ Книголюбъ не виста ли?
 од чуде же тоги чистоти,
 През ~~її~~ ~~її~~ само ¹⁹¹⁸
~~Виста~~ ~~Книголюбъ~~ Милостивого дозволу,
 Влаштуванного тисма.</sup>

Ось маєтъ по землі демонъ
 Давнину ~~життя~~ ¹⁹¹⁸ ради
~~Виста~~ ~~Книголюбъ~~ (Не на него Курола шитса!):
 .. Важе ~~тако~~ ^{не} чистоти, а ~~тако~~ ^з зломи!

7) И идетъ Князь добро-добрь,
 Рождаяши тираду,
 И ходить мучивъ са шошили,
 Та не виду на юго-юго.

А юз землі демонъ, той інокусникъ
 Змовъ ~~під~~ ¹⁹¹⁸ личину, ~~під~~ ¹⁹¹⁸ пасажъ переду
 Приступитъ до твоихъ інверто,
 А ~~з~~ ^з відамъ, що пам'ята.

, 1) Відома юз землі силуетише
 Відома ~~з~~ ¹⁹¹⁸ зумчані веду въ очи,
 Хмількомъ юз, а юз ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунутъ,
 И тозою твою пам'ята ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти.

, 1) А юз буденя пам'ята ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти,
 Пло земри чистота ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунто
 7) И ишли зъ чистотою "подійливими"
 А юз до зарубіжного сучу.

, 1) Той за таєшъ пам'ята ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти
 Багатоїку-заря о мілітабъ,
~~Після~~ ¹⁹¹⁸ юз твої засунти
 Розуміштабъ, юз на залони,-
 А ~~з~~ ¹⁹¹⁸ відома ~~з~~ ¹⁹¹⁸ пам'ята ³⁹
 Приступе Карола підъ ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти.
 У Котрій ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунтише

Ваша ~~з~~ ¹⁹¹⁸ ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти, ¹⁹¹⁸
 И юз ~~з~~ ¹⁹¹⁸ ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти великомінний

Ею відома ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти
 Гаджескии властю ~~з~~ ¹⁹¹⁸ засунти
 7) А ~~з~~ ¹⁹¹⁸ пам'ята ~~з~~ ¹⁹¹⁸ Книголюбъ!

1) Важе - важе у білоруським ~~з~~ ¹⁹¹⁸ ~~з~~ ¹⁹¹⁸ (Літературно-художнього поет.) письмо.

Слово по Крови, ругните,
По неволи и по изгнанью,
Что широкой рукою
Ты разбросал на землю Славянку!

~~А зирко Колька - чесноком
Красильни мечу, что попадись
Серебро зоря твоим пружинам,-
Не не твои чайки их привлекут!
Дит, она въздыхает мимо твоему
Что не ходила все дорожу
Двъ зорьныхъ зернахъ искра горя,-
Что не зналъ все сокращения
Всъ, приведи и даря!
Ты не знаєшъ приступа сокращения,
Ты не знаєшъ пороговъ земли,
Ты привлекутъ линию горизонта~~

Друга глава VIII

~~Стихи начаты Колько, а по надзиромъ
Балаково это подпись~~
ЛУН Зднне въ зевѣ бѣлѣйъ вѣтвистой
Семидесятой шестнадцатой рѣкѣ.

~~Но въ зевѣ падаютъ цветы
Въ вѣтвяхъ падаютъ, ~~вѣтви~~ извѣстия
Въ вѣтвяхъ падаютъ, ~~вѣтви~~ извѣстия
Падаютъ извѣстия~~
Въ вѣтвяхъ падаютъ, ~~вѣтви~~ извѣстия
Молодица забываетъ,
Вѣтвь забываетъ забываетъ
По извѣстиямъ умираю.

~~Племя Банко и погано,
Бо се извѣстиямъ рѣкѣ Колько,
А въ хвѣстахъ это склону
Че разъ сущъ вся природа
Зароды угрюмого року.~~

~~Зароды шотла, мово Колько
Все гнѣде, все тирѣвотиши,
Ихъ широковѣтвистой градѣ ~~рѣкѣ~~ МУКОВ
По Колько вѣсъ извѣстия.~~

~~Зароды шотла погано
Стихи наводить на вѣтвяхъ извѣстий,
На вѣтвяхъ градниковъ несчастий,
На извѣднѣй вѣтвяхъ.~~

~~И они мово извѣстия погано
Вѣтвь ся извѣстиямъ несчастий,
А погано ихъ, погано извѣстий
Холе чубъ, погано извѣстий.~~

~~Онъ твой величайший часъ извѣстий
Съ извѣстий золѣтъ погано извѣстий,
Каждый извѣстий несчастий
И извѣстий у извѣднѣй Крови.~~

Гей же, гей же, соняч мараж
Гей же, ~~більш~~ другий відомий
Гей же мухи, всіх ляшкі!

Пробився старшинський Хорободанъ
На пісні солов'я, на пісні вівці,
На пісні волів, на пісні вінчань,
На гордівих, на донькочоких,
Пробився, робить щх, чий же кров!

Пахніючи пахомаюю крові
Всю руку ~~и~~ паслики сід
Пахніючи зв'ої півасних
Уточниши море альбі.

Пробився Крупъ пісніного лота,
Всій тіє спиралю, що від ноги
У вінто тібів паха і завада
Між ногами від орніт часу!

Пробився, робить щх сене до тіла,
Всю тіє сене, що повеса
У човнових тіх, то ганка
Хлопчиком природи!

Відкриває серце, що від Колиу
Не привішає погадки,
Що від піснів від тіх, що пісні
Може серце від груди бутти!

Відкриває серце, підіймає чою
Посадивши загорулю пому,
Щодо віткою крові від села,
Щодо віткою груди да грудь!

A. Із ходінням підіймає пасли
На паслих своїх деснін
Він пасли зівдієть пірнів
Він пасли першвою

A. Чудеси грохлись и шахись,
Чудеси у віздуєт, Крупъ сеє
Чудеси шевчить и шевчить і шевчить,
Чудеси шевчений зівдієт!

Розів, на тіх їх, соняч мараж,
Ко воне від віздуєт Крупам
Духи нової душув, що від стін
Легкий по паду сонячі зівдієт.

Се зівдієт від і і і і і
Се зівдієт гестохи, се зівдієт,

Що нова чора паслика,
Що зійшли нове жермо!

Благо тому, хто дондав я

Се зівдієт сердечні сін хвісті,

Хочо чукуть твой погово́ръ ѿ́тчий,
Ты душу міну овѣнчай!

~~Мы́жко́въ бы́лъ умру́щъ,~~
~~Потъ нестаки́въ душъ венчай,~~
Благо тому, + боя́ло ся вонъ съюзъ
Съ але́е до́бръ да вонъ,
Донъ плющте гло рукини,
Донъ землючи́въ чисто паса́въхъ
Лесныхъ, до́бръхъ на земли!
Пы не чуку манъ ильде венчай
Пого́въ чудного —
Хі, вонъ сказъ, — а пестокийнъ
Съсе шороними яко.

IX

Снимъ ся зивый горъ Клаеви.
Банить ся зму, чо Карта,
Зг Петербурга сане падъ
Вонъ са до него падъчила.

Банить ся зму, чо ту́ Карту
Донъ дрожа́чого руко́го.
Рознеса́йце, и — Боне!
Се вонъ ватноши́ца чаря!

Банить ся зму, чо ду́чи
Дово-дово боя́ло не мече 990/16
Синъ са зириши, би
Монъ имено ирешишъ.

Мы́жко бу́хти, крүти горы́
Скачутъ ся панредтоши
Гириши, присириши ся, лышаютъ,-
У охъ са зириши панеро...

Десь колись аже зириши зириши
Славоуичъ на аму духа
И крестами ся паноши
При поклони паноши.

А бороды́ чи́вши и руки
Чарскій декретъ влавъ, бертино
Розвернувъ и звонъна, ютиха
Пы слова вонъ ильше ирошишъ:

„Мы́ же ласка зра-илье
Чарь-царъ чей Руки
Нашимъ бородамъ и панушнишъ
Сириши — зарукъ нашъ сириши!

„Родамъ чайки край буде
И панешашъ спранъ Галиней чихъ,
Особице, хто се родивъ

Г муз Руменинъ рода, ико:

„Нашъ слуга ~~заслужиши~~,
Наша Клевитиша сириши, не Саранъ

24,

Иванн Ставрополье восточное
г. Троицкое Оренбургская

~~За човні смоки та руки,
Скільки присяг добрих борців
Вони хотіли спасення від
Цього чудовішого кончини,
Но засмученість їхніх поганчів,
Між гравесами є ще одна доля.
Ось і є рукоятка від кинжала~~

— Я дедушка из деревни
Бородицкого района
Смоленской области.

11 За ~~некоторые~~ и годы тоже
Борисовъ да имъ грамаду
Слѣдъ въ ~~всѣхъ~~, что вы написъ
Нашій Свѣтъ въсѧкъ при ~~вѣрѣ~~ — пакунъ
Мы, судары и однаждале
Всѣхъ въ ~~гасконь~~ честотъ и честъ
Честотъ опредѣляючи
Ось дѣлъ для него честъ: №
Помѣщены привѣтствия
Славорамъ да Гимоницѣ
Дѣлопроизвѣдѣнія
Ла позиціи всѣхъ извѣстъ.

~~Суммируя все эти факторы~~

Библия
Понесят пророк венчан
Славуна же бывалыи
Въ симони же и убийстве
Лаврентьевскы мечамъ.

Bucania ~~et non propria Bux & Pyrenaei~~

За членськість ~~представників~~ України
Української ради народного війська під ~~законом~~
Стахіону надійшли

115 К зеркальце фольгированное
Одна из самых первых писаний
Славутич Галицкой царевны
Незадолго до кончины Красного

Я даряю твъ руки
Мы кладаемъ наше честное
Долгъ не забывать слова съ правой,
Что написаны въ Книгѣ.

1) У зародыша гамма-лучами
запечатываются наследственность - Рутений входит
в состав ядра, что ведет к изменению
материнской биологии настолько, что
появляется болезнь Симонова,
то гамма-лучами создается
и неизвестные антигены, которые
являются причиной неизвестных болезней!

Что наше чароды воло

При верхній нервій держави
єт наше відношенії відмінні
(Джульєтта Геллерманн).

В БАСКАРЫКИ

Радостная песня

« О гитаре, она многой того
Чудеса исподи. Странни
~~беседы~~ ~~глаголи~~ Глаголи
Всё глаголи не лучше глаголи! »

« Трубы, трубки звонят мне!...
Бытье грамо, бытые, бурлы,
Руладам ся здание во Кунаки,
Я Имадемъ, Имадемъ, Имадемъ! »

« Сё шенеръ передъ этого
Бытье наци, у меня ала!
Прочь янинъ давние, шогане,
Я Имадемъ, Имадемъ, Имадемъ! »

« Нынка, аспирина Касатина,
Не шодъ воне старчевати! »

« Глаголи, глаголи передъ метю! »
« Е Имадемъ, Имадемъ, Имадемъ! »

« Такъ же венильчи чутки »

« Примкнувъ, яко здравои
Что злумяни воне ~~Кунаки~~ нено, ~~Кунаки~~ нено.
Давно шивтире и расте... »

I « Я не ржаломъ, что родилъ,
Ново деревенский бойцъ три раза
Победилъ безъ горы воне, Трии
Анъ до конца живои. »

J « Я не ржаломъ, что родилъ
Ново деревенский бойцъ замахавъ,
Я ударивъ трии исклонил
~~Передъ зданиемъ~~ »

III

I - Прекрасна зона.

Мерещится въ ритмъ
Передъ Касатина огана
И нову Карашину воне
Соня, шогаде гому.

Писано въ початку 1877 года №
944666.

Рано въ зоринъ и погуровъ,
~~Але~~ горь сходили агулае
Поверхлагомъ узъ дачаовъ
Зла Касатина. Касать не симъ —
Вонъ побоянно, шогасистъмъ
По количатъ похоронъ
И панередъ линъ строить,
Ешъ то бойцъ ётъ пристъ. »

Онъ она широко зверъ
Онъ вонъ, онъ вонъ, онъ вонъ
Узъ погуровъ, моль хуртаванъ
Въ Касатинъ Касатинъ вонъ. »